

Zpověď tuctového paranoika

Slovník cizích slov pro 21. století k termínu „paranoia“ lakonicky sděluje: „Psychická porucha vyznačující se bludy vztahovачnosti, podezřívavostí a nebo žárliivostí při plném zachování intelektu“. Tak tohle tedy odsouhlasím bez rizika omylu. A jak k tomu lze dospět? Jednoduše. Já to získal tak, že jsem vystudoval cosi, co se vztahuje k ochraně životního prostředí a navíc jsem se v tomto oboru živil a dosud žívím. Kupodivu mě to stále baví, takže dále studuji a čtu o tom vše, co mi padne pod ruku. Zajímám se navíc hodně o historii a překvapivě i o politiku. Ovšem pouze z dálky – jako prostý volič se zájmem o to, co se vlastně děje, že všechno jde tak „šejdrem“. Asi bych neměl. Zajímat se, a dokonce přemýšlet, skoro zaručuje, že to nedopadne dobře. Takhle asi vzniká paranoia.

A teď, co vlastně chci sdělit. I když... má to vůbec nějaký smysl? Vždyť všechno už bylo řečeno mnohokrát a stejně se nic nezměnilo. Nic! Pokusím se tedy jen namátkou naznačit stav věci a začnu „od lesa“.

Víte, že se každý rok na Matičce Zemi promění asi 100 000 km² jakž-takž úrodné půdy na čistokrevnou poušť? Jako je třeba Sahara? A že lidé zároveň vykácí a zničí cca 75 000 km² deštného pralesa, který prý mění v „úrodnou půdu“? Plocha veškeré pevniny je cca 150 milionů km², takže teoreticky by jí lidé mohli změnit na Saharu za nějakých 1500 let. Možná si řeknete „No a co? Nic se neděje, času dost a vědci do té doby něco vymyslí! To se správi...“

Je to trochu složitější. Vítěznému postupu pouští se odborně říká dezertifikace. V žádném případě nejde o chutný dezert, naopak! Anglické slovo „desert“ cudně halí skutečný význam – poušť. Každý rok odnesou řeky do moří asi 25 miliard tun ornice – „dočasně navždy“. Orá se, dejme tomu, do hloubky 0,25 m, ať se lépe počítá. Řeky tedy odnášejí ornici právě z oněch dezertifikovaných 100 000 km². Souše sice mají cca 150 milionů km², ovšem je v tom Antarktida, Grónsko, Labrador a vůbec celý zaledněný sever Kanady a Ruska. Je v tom i Sahara, Gobi, Kalahari, ale také Himálaj, Andy, Skalisté hory, Alpy a vůbec všechny neúrodné kopečky a navíc jezera. Připočtème dálnice, silnice, letiště a všelijaké fabriky. Ani tam se moc neurodí. Ba ani střechy domů se nevyznačují vysokým hektarovým výnosem, a to ani ty nad hypermarkety, i když tam je stále všeho dost... Ještě mě napadá, že kdyby každý člověk na světě „sešmatlal“ jen 10 m², byla by to plocha České republiky. Ach ta čísla...

Takže, kolik nám zbývá úrodné půdy? Kdy přijde „utrům“? USA bývaly největším vývozcem potravin na světě. Bývaly! V posledních asi 15 letech tam opustili na 20% obdělávané půdy. Nerodí, je „zaděláno na Saharu“. A co bývalý Sovětský Svaz a jeho úrodné celiny? Také poušť. Místo bývalého Aralského jezera dnes dokonce solná poušť... Vždycky tam mají jakési extravuřty... Nechce se mi to počítat, ale odhadem je ze 150 milionů km² souše obdělávatelných asi 30 milionů km², a i to jen teoreticky. Polovina z toho už úspěšně směřuje k dezertifikaci. To cizí slovo znamenající „zpuštění“ navozuje trochu falešného optimismu. Snad se až tak moc neděje – Kaufland, Liedl, Interspar, Tesco, Makro, Billa, Hypernova, a co já vím, jak se to vše jmenuje, všude tam praskají regály pod tunami denaturovaných, chutně chemizovaných a geneticky upravených potravin. Brambory, chleba, mouka, oleje z kde čeho, všeho nadbytek. Zatím to jde.

Jak je to doopravdy? Na světě je asi 7 miliard lidí, přesně se to stejně neví. Z toho si asi jedna miliarda docela slušně „debužiruje“ a máme štěstí patřit k nim. Pak je zde na 5 miliard lidí žijících „z ruky do huby“, někdy úplně bez rezerv. Zbývající miliarda v podstatě už umírá hladu. Tak je to. Jak dlouho to ještě vydrží, než to definitivně praskne? Letos? Rok, nebo pět let? To už je jedno. V žádném případě nepotrvá 1500 let, než ze Země uděláme Saharu. Za 150 let už bude ztracena polovina z dnes ještě obdělávaných ploch. To je hlavní výsledek úvahy. A to zdaleka není jediný průšvih, před nímž stojíme. Ale i kdyby byl jediný, nevím zda a jak to „rozdýcháme“! Lidstvo si může udělat čárku: plán splněn. Co dál?

Suchý výčet dalších latentních průšvihů:
 - Ropa dochází. Zbývá ještě něco uhlí.
 - Pitná voda už také není, na rozdávání.
 - Otrava životního prostředí všelijakými chemikáliemi a z toho plynoucí civilizační choroby.
 - Zhroucení klimatu – chvíli vydrzte, brzy to bude.

POVINNÝ VÝTISK
 Krajská knihovna
 Karlovy Vary

- Vymírání životních forem, zhroucení celého ekosystému – ještě pár let a už to možná dojde i prezidentům.
- Slunce je mimo „normál“.
- Magnetické pole Země mizí a děr v ozónu přibývá.
- Sopečná činnost sílí.
- Přibývá silnějších zemětřesení.

A málem bych zapomněl na geneticky manipulované potraviny. Vypustili jsme do přírody „džina z lahve“ – a jednou na to asi budeme s hrůzou vzpomínat. A bylo by toho určitě více, kdybychom věděli, co vlastně pořád kutí politici a vojáci za naše daně? Ve světě ležícím prakticky v troskách vymýšlejí další chuťovky, třeba chytré rakety, co se přes půlku světa trefí někomu přesně do nosu.

Tak nějak tedy uvažuje obyčejný, ba přímo tuctový paranoik. Vůbec se mu to nelíbí. A nevím, nad čím se politici, zpěváci, herci, prostě všichni ti báječní lidé z takzvané „elity národa“, v televizi pořád tak zubí? Že by věděli něco jiného, než já?

-petge-

• Obsah

- **úvodník** ...1561
- **nové poznatky** ...1562
- **smrtící imunita** ...1568
- **trhliny v poznání** ...1576
- **duch místa** ...1586
- **přivykejme čerstvé realitě** ...1596
- **vrah byl přistižen** ...1600
- **role Siria ve vztahu** ...1602
- **zkušenosti s přístrojem Zapgen** ...1604
- **ztracená Noemova archa** ...1606
- **o dýchání sifonem** ...1612